

**مقایسه تنوع زیستی گیاهی جنگلکاری توسکای بیلاقی
با جنگلکاری آمیخته ون-پلت (Alnus subcordata L.)
(Fraxinus coriariifolia Scheele. - Acer insigne L.)**

تنيان صومعه سرا، گیلان

حسن پوربابائی، سیما شادرام و معظم خراسانی

گروه جنگلداری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گیلان

چکیده

هدف از این تحقیق مقایسه تنوع زیستی گیاهی در جنگلکاری توسکای بیلاقی با جنگلکاری آمیخته ون-پلت بعد از گذشت ۱۳ سال از کاشت آنهاست. این جنگلکاریها در کنار یکدیگر و در ۸ کیلومتری غرب شهرستان صومعه سرا قرار دارد. بمنظور برداشت داده‌های صحرائی از روش آماربرداری تصادفی-سیستماتیک استفاده شد و مساحت قطعه نمونه بروش پلاتهای آشیانه ای با توجه به منحنی سطح-گونه بدست آمد و بترتیب ۱۷ و ۱۸ قطعه نمونه از جنگلکاریهای توسکای بیلاقی و آمیخته ون-پلت برداشت شد. در داخل هر قطعه نمونه نوع گونه‌های گیاهی شناسائی و درصد پوشش آنها با توجه به معیار براون-بلانکه مشخص گردید. برای آنالیز تنوع زیستی از شاخص شانون-وینر، N_1 مک آرتور و یکنواختی پیلو استفاده شد. نتایج نشان داد که در جنگلکاریهای توسکای بیلاقی و آمیخته ون-پلت تعداد گونه‌های علفی بترتیب برابر ۳۲ و ۳۵ عدد است. تعداد گونه‌های چوبی (درختی و درختچه ای) در هر کدام از جنگلکاریها ۸ عدد بدست آمد. همچنین تنوع (شانون-وینر و N_1)، یکنواختی و غنا در جنگلکاری آمیخته ون-پلت بیشتر از جنگلکاری توسکای بیلاقی بود. آزمون آماری نشان داد که بین دو نوع جنگلکاری از نظر تنوع و یکنواختی اختلاف معنی دار ($P < 0.0001$)، اما از نظر غنا اختلاف معنی داری بین آنها وجود ندارد ($P = 0.315$).

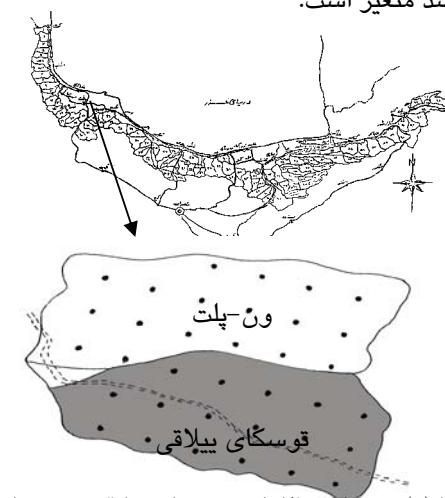
واژه‌های کلیدی: تنوع زیستی گیاهی، جنگلکاری، شاخص شانون-وینر، تنيان صومعه سرا-گیلان

مقدمه

و بازسازی اکولوژیکی (Ecorestoration) می‌شود، بعنوان مثال جنگلکاری می‌تواند با بهبود شرایط رویشگاه، فرآیند های توالی را تسريع کند (۸).علاوه، جنگلکاری در رویشگاههای مخربه عنوان کاتالیزورهای توالی (Successional catalysts) عمل می‌کنند و ظهور گونه های بومی را از طریق تشکیل میکروکلیمای زیر اشکوب، غلبه بر علفهای چیره و آماده سازی زیستگاهها برای جانوران ناقل بذور موجب می‌شود (۹،۱۷). بنابراین، مطالعه همه جانبیه اثرات جنگلکاریها برروی تمامی اجزای اکوسیستم (یعنی بخش‌های زنده و غیر زنده) ضرورت دارد. در این تحقیق سعی شده است تنوع گونه های گیاهی در دو جنگلکاری مورد ارزیابی قرارگیرد. امروزه با تابودی گونه های گیاهی و کاهش جمیعت آنها، بررسی تنوع زیستی (بطور کلی جامعه گیاهی) در اکوسیستمهای خاکی اهمیت دو چندان پیدا کرده است. تنوع زیستی عبارت از تغییرات منابع ژنتیکی در تمام سطوح، یعنی ژن، گونه و اکوسیستمهاست (۳). در این تحقیق تنوع زیستی در سطح گونه، یعنی تنوع گونه ای بررسی شده است و تنوع گونه ای اشاره به تعداد گونه ها (غنا) و جمیعت آنها دارد. در دنیا، تنوع گونه های گیاهی در جنگلکاریها، بمنظور حفاظت ذخایر ژنتیکی، بررسی روند توالی، شناسائی گونه های در حال تهدید و انقراض و تأثیر جنگلکاری از گونه ها ی بومی و غیر بومی

با تخریب جنگل‌های طبیعی کشور و کاهش مساحت آنها و افزایش جمعیت انسانی، جنگلکاری در حال و آینده امری اجتناب ناپذیر است. همچنین کند رشد بودن اکثر گونه های پهنه برگ جنگلی کشور ما موجب می‌شود که نیاز چوبی صنایع مختلف تأمین نگردد، بنابراین این موضوع نیز اهمیت جنگلکاری با گونه های سریع الرشد و بومی را توجیه می‌کند. استفاده از گونه های بومی سریع الرشد مثل توسکای بیلاقی (*Alnus subcordata*) var.*pubscens* (Acer insigne)، شالک (*Populus nigra* پلت (*Populus nigra* var.*pyramidalis*) و ... در جنگلکاری بمنظور بالا بردن پتانسیل تولید در مدت زمان کوتاه موجب کاهش فشار بهره برداری چوب از جنگل‌های طبیعی شمال کشور می‌شود و از طرف دیگر این جنگلها بهتر می‌توانند نقش زیست محیطی خود (یعنی تولید اکسیژن، ذخیره آب، حفاظت خاک و...) را انجام دهند.علاوه، با بکارگیری گونه های بومی در جنگلکاریها نگرانی سازگاری (Adaptation) با محیط و مبتلا شدن به آفات و بیماریها را کاهش می‌دهد. مزیت دیگر کاشت گونه های بومی آن است که هزینه تولید نهال آنها در نهالستان در مقایسه با گونه های بیگانه (Exotic) ناچیز است. همچنین، جنگلکاری با گونه های بومی در مناطق جلگه ای و تخریب یافته جنگل‌های شمال باعث احیاء

کلیماگرام آمبرژه مرطوب و دارای تابستان گرم و مرطوب و زمستان معتدل است و مقدار ضریب آمبرژه (Q) برابر ۷/۱۲ است. همچنین بر اساس منحنی آمپروترمیک دوره خشکی حدود ۱۱۰ روز در سال است که از اوائل اردیبهشت ماه شروع می‌شود تا اواخر مرداد ماه هر سال ادامه دارد. میانگین درجه حرارت سالانه ۲۸/۶ درجه سانتی گراد است که حداقل آن در گرمترین ماه سال (مرداد) ۶/۳۴ درجه سانتی گراد و حداقل آن در سردترین ماه سال (اسفند) ۴/۶ درجه سانتی گراد است، میانگین حداقل درجه حرارت ۳/۲۶ درجه سانتی گراد و میانگین حداقل درجه حرارت برابر ۵/۲ است. میانگین بارندگی سالانه حدود ۱۵۵۷ میلی‌متر است که بیشترین آن در پاییز و کمترین آن در فصل بهار می‌باشد. رطوبت نسبی بین ۷۰ تا ۷۵ درصد متغیر است.

شکل(۱) توده‌های جنگلکاری توسکای بیلاقی و ون-پلت

(جاده جنگلی ——، توسکای بیلاقی ■ ون-پلت □)

در پوشش گیاهی کف جنگلکاری بطور گستردگی در مورد مطالعه قرار گرفته است (۷، ۸، ۹، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۷). در کشور ما تحقیقات بسیار کمی در مورد تنوع گونه‌های گیاهی در جنگلکاریها انجام شده است (۱۲، ۱۶). هدف این تحقیق بررسی و مقایسه تنوع گونه‌های گیاهی در دو جنگلکاری از گونه‌های بومی توسکای بیلاقی و جنگلکاری آمیخته ون-پلت است. نتایج این بررسی می‌تواند در برنامه ریزی طرحهای جنگلکاری در مناطق جلگه‌ای شمال کشور، و بعنوان پایگاه داده (Database) برای مطالعه فرآیند توالی درآینده و نیز حفاظت و حمایت از گونه‌های در معرض تهدید و انقراض مورد استفاده قرار گیرد.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

جنگلکاریهای توسکای بیلاقی و ون-پلت در فاصله ۸ کیلو متری غرب شهرستان صومعه سرا قرار دارند (شکل ۱). طول و عرض جغرافیائی آنها به ترتیب برابر ۴۹ درجه و ۷ دقیقه شرقی و ۳۷ درجه ۱۷ دقیقه شمالی است و در ارتفاع بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ متر از سطح دریای قرار دارند. این جنگلکاریها در سال ۱۳۶۹ انجام شده است. مساحت جنگلکاریهای توسکای بیلاقی و ون-پلت به ترتیب برابر ۵/۱۷ و ۵/۱۸ هکتار است که در کنار یکدیگر قرار دارند. اقلیم این منطقه براساس

مجموع ۱۷ قطعه نمونه از جنگلکاری توسکای بیلاقی و ۱۸ قطعه نمونه از جنگلکاری آمیخته ون-پلت برداشت شد.

آنالیز داده‌ها

بمنظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، مقیاس وفور-چیرگی هر گونه به درصد پوشش آنها تبدیل شد و بجای معیار تعداد آنها در محاسبه تنوع زیستی در نظر گرفته شد. مقدار تنوع در هر قطعه نمونه با استفاده از شاخص شanon-وینر (Shannon- N_1) و McArthur (Wiener) و مقدار یکنواختی (Evenness) نیز به کمک J' پیلو (Pielou) برای هریک از جنگلکاریها محاسبه شد (۱۰، ۱۱). همچنین مقدار تشابه بین دو جنگلکاری توسط شاخص تشابه جاکارد (Jaccard) بدست آمد (۱۲). این فرمولها بصورت ذیل هستند:

$$H' = -\sum_{i=1}^s P_i \log_2 P_i$$

H' : شاخص شanon-وینر، s تعداد گونه‌ها (غنا)، P_i فراوانی نسبی هر گونه و عدد ۲ پایه لگاریتم است.

$$N_1 = 2^{H'}$$

N_1 : تعداد مؤثر گونه‌های فراوان را نشان می‌دهد و حساس به گونه‌های نادر در نمونه یا جامعه است.

خاک منطقه پسدو گلی و گلی، عمیق، با زهکشی ضعیف و بافت خاک خیلی سنگین و رسی، با PH متغیر بین ۶/۸ و نوع هوموس هیدرومول است. رنگ خاک قهوه‌ای متمایل به خاکستری تیره است و نسبت C/N براساس افقهای مختلف خاک از ۱۰ تا ۱۸ متغیر است. از نظر زمین‌شناسی این منطقه متعلق به دوران چهارم و پلیستوسن با منشاء رسوبات آبرفتی جدید است (۵).

نمونه برداری و جمع آوری داده‌ها

روش نمونه برداری با توجه به همگنی توده جنگلکاریها بصورت تصادفی-سیستماتیک با ابعاد شبکه $100*100$ متر انتخاب شد (۲). محل تلاقی اضلاع شبکه بعنوان مرکز قطعات نمونه در نظر گرفته شد (شکل ۱). سپس قطعات نمونه حلزونی یا آشیانه‌ای (Nested plots) ویتاکر پیاده و برای هر مساحت قطعه نمونه تعداد گونه‌های گیاهی بطور جداگانه یادداشت گردید، و آنگاه براساس منحنی سطح-گونه، مساحت حداقل قطعه نمونه (Minimal area) به اندازه ۱۰۰ متر مربع بدست آمد (۱۲). در داخل هر قطعه نمونه نوع گونه‌های گیاهی شناسایی و وفور-چیرگی آنها براساس معیار براؤن-بلانکه برآورد شد. لازم بذکر است بعضی گونه‌های گیاهی که در طبیعت تشخیص آنها امکان پذیر نبود کدگذاری و با کمک هرباریوم دانشکده منابع طبیعی شناسایی شد. نمونه برداری صحرائی در تابستان ۱۳۸۲ صورت گرفت. در

نتایج

بررسی داده ها نشان داد که ۳۲ گونه علفی متعلق به ۲۱ خانواده، ۵ گونه درختی متعلق به ۵ خانواده و ۳ گونه درختچه ای متعلق به ۲ خانواده در جنگلکاری توسکای بیلاقی وجود دارد، درحالیکه در جنگلکاری آمیخته ون-پلت ۳۵ گونه علفی متعلق به ۲۳ خانواده، ۴ گونه درختی متعلق به ۴ خانواده و ۴ گونه درختچه ای متعلق به ۲ خانواده یافت می شود (جدول ۱). در مجموع تعداد گونه های گیاهی (غنا) در جنگلکاریهای توسکای بیلاقی و آمیخته ون-پلت برتری برابر ۴۰ و ۴۳ عدد بود.

گونه های علفی مامیران (*Chelidonium majus*) و تمس (*Tamus communis*) فقط در جنگلکاری توسکای بیلاقی وجود داشت و در جنگلکاری ون-پلت یافت نشد، از طرف دیگر گونه های علفی شبدر (ترشک)، (*Oxalis acetosella*) سیکلامن (*Cyclamen coum*), شیر پنیر (*Mentha pulegium*) و نعناع (*Galium verum*) فقط در جنگلکاری ون-پلت مشاهده شد و در جنگلکاری توسکای بیلاقی وجود نداشتند. تعداد گونه های علفی مشترک در دو جنگلکاری ۳۰ عدد بود. همچنین ضریب تشابه جاکارد در لایه علفی در بین دو جنگلکاری ۸۲ درصد بدست آمد. تعداد گونه های چوبی در هر کدام از جنگلکاریها ۸ عدد بود که متعلق به ۸ خانواده است (جدول ۲). گونه ممرز فقط در جنگلکاری توسکای بیلاقی وجود

مقدار یکنواختی یعنی J' بیانگر توزیع جمعیت افراد در بین گونه هاست و از نسبت هر شاخص تنوع (H') به حداقل مقدار ممکن آن بدست می آید.

$$J' = \frac{H'}{H'_{Max}}$$

J' : مقدار یکنواختی پایلو است و H'_{Max} مقدار حداقل ممکن شاخص شانون-وینر است که مقدار آن برابر است با:

$$H'_{Max} = \log_2 S$$

: تعداد گونه ها (غنا) است.

$$JI = \frac{a}{a+b+c}$$

JI : شاخص جاکارد، a: تعداد گونه های مشترک در هر دو نمونه یا جامعه، b: تعداد گونه هایی که فقط در نمونه یا جامعه اول وجود دارد و c: برای تعداد گونه هایی که فقط در نمونه یا جامعه دوم وجود دارد.

پس از انجام محاسبات تنوع، یکنواختی و غنا، مشخصه های آماری آنها یعنی میانگین، انحراف معیار، اشتباہ معیار، حدود اعتماد و درصد خطاب رای هریک از جنگلکاریها بدست آمدند. بمنظور بررسی اختلافات معنی دار بودن مقادیر تنوع، یکنواختی و غنا در دو جنگلکاری از آزمون ناپارامتری U من-ویتنی (Mann-Whitney) استفاده شد (۱۶، ۱۷).

جدول(۱) گونه‌های علفی در جنگلکاریهای توسکای بیلاقی و ون-پلت

ردیف	نام علمی	نام فارسی	خانواده
1	<i>Carex acutiformis</i> L.	جگن	Cyperaceae
2	<i>Chelidonium majus</i> L.	مامیران	Papaveraceae
3	<i>Cirsium sp.</i> Miller.	کنگر صحرائی	Asteraceae
4	<i>Convolvulus arvensis</i> L.	پیچک	Convolvulaceae
5	<i>Cyclamen coum</i> Miller.	سیکلامن	Primulaceae
6	<i>Daucus carota</i> L.	هویج وحشی	Umbelliferae
7	<i>Galium verum</i> L.	شیر پنیر	Rubiaceae
8	<i>Geum urbanum</i> L.	ژئوم	Rosaceae
9	<i>Hypericum perforatum</i> L	گل راعی	Hypericaceae
10	<i>Lamium album</i> L.	گزنه سفید	Labiatae
11	<i>Lonicera caprifolium</i> L.	پیچ امین الدوله	Caprifoliaceae
12	<i>Mentha piperita</i> L.	نعمان	Labiatae
13	<i>Mentha pulegium</i> L.	نعمان	Labiatae
14	<i>Ophioglossum vulgatum</i> L.	مارزنیان	Ophioglossaceae
15	<i>Oplismenus undulatifolius</i> (Ard.) P.Beauv.	چمن النا	Graminaceae
16	<i>Oxalis acetosella</i> Boiss.	شبدر ترشک	Oxalidaceae
17	<i>Panicum milliaceam</i> L.	ارزن وحشی	Graminaceae
18	<i>Phytolacca americana</i> L.	سرخاب گلی	Phytolacaceae
19	<i>Pimpinella saxifraga</i> L.	بادیان	Umbelliferae
20	<i>Plantago major</i> L.	بارهنگ کبیر	Plantaginaceae
21	<i>Polygonum persicaria</i> L.	علف هفت بند	Polygonaceae
22	<i>Potentilla repens</i> L.	علف نقره ای	Rosaceae
23	<i>Pteridium aquilinum</i> (L.) Kuhn.	سرخس عقابی	Hypolepidaceae
24	<i>Pteris cretica</i> L.	سرخس پنجه ای	Pteridaceae
25	<i>Ranunculus arvensis</i> L.	آلاله جنگلی	Ranunculaceae
26	<i>Rubus hyrcanus</i> Juz.	تمشک خزری	Rosaceae
27	<i>Rumex crispus</i> L.	ترشک	Polygonaceae
28	<i>Sambucus ebulus</i> L.	آقطی	Caprifoliaceae
29	<i>Smilax excelsa</i> L.	ازملک	Asparaginaceae
30	<i>Solanum nigrum</i> L.	تاج ریزی	Solanaceae
31	<i>Stellaria media</i> (L.) Cyr.	گندمک	Caryophyllaceae
32	<i>Tamus communis</i> L.	تمس	Dioscoraceae
33	<i>Taraxacum syriacum</i> Hand.Mzt.	گل قاصد	Compositae
34	<i>Urtica dioica</i> L.	گزنه دو پایه	Urticaceae
35	<i>Veronica persica</i> Poir.	سیزاب	Scrophulariaceae
36	<i>Viola odorata</i> L.	بنفشه	Violaceae

جدول (۲) گونه‌های چوبی در جنگلکاریها توسکای بیلاقی و ون-پلت

ردیف	نام علمی	نام فارسی	خانواده
1	<i>Acer insigne</i> Bioss.	پلت	Aceraceae
2	<i>Buxus hyrcana</i> Pojark.	شمشدار	Buxaceae
3	<i>Carpinus betulus</i> L.	مرمز	Betulaceae
4	<i>Crataegus microphylla</i> C.Koch.	سرخ ولیک	Rosaceae
5	<i>Diospyros lotus</i> L.	خرمندی	Ebenaceae
6	<i>Gleditsia caspica</i> Desf.	لیاکی	Leguminosae
7	<i>Mespilus germanica</i> L.	ازگیل	Rosaceae
8	<i>Parrotia persica</i> C.A.Mey.	انجیلی	Hamamelidaceae
9	<i>Prunus divaricata</i> Ledeb.	گوجه وحشی	Rosaceae
10	<i>Ruscus hyrcanus</i> Juz.	کوله خاس	Liliaceae

بیلاقی، یعنی ۲/۰۴۷ و ۴/۵۶۴ بود. چون میانگین غنای گیاهی و یکنواختی در جنگلکاری ون-پلت (۰/۷۹۹ و ۲۱/۶۶۷) بیشتر از جنگلکاری توسکای بیلاقی (۰/۰۵۹ و ۲۱/۰۵۳۶) بود (جدولهای ۳ و ۴). همچنانکه ملاحظه می‌شود اختلاف مقدار یکنواختی دو جنگلکاری زیاد است و هر چقدر این مقدار بیشتر باشد تنوع گیاهی نیز زیادتر خواهد بود.

داشت، از طرف دیگر گونه‌های انجیلی و سرخ ولیک فقط در جنگلکاری ون-پلت حضور داشتند. تعداد گونه‌های چوبی مشترک بین دو جنگلکاری ۶ عدد بود و ضریب تشابه جا کارد در لایه گونه‌های چوبی بین دو جنگلکاری ۶۶/۶۷ درصد بود. مقدار میانگین تنوع شانون-وینر و N_1 مک‌آرتور در جنگلکاری ون-پلت بترتیب برابر ۳/۰۸۸ و ۹/۰۹۹ است که بیشتر از جنگلکاری توسکای

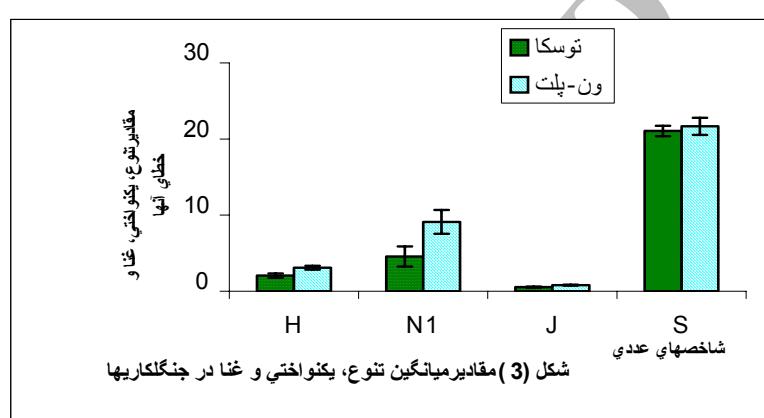
مشخصه‌های آماری تنوع، یکنواختی و غنا در جنگلکاری توسکای بیلاقی

جدول (۳) مشخصه‌های آماری تنوع، یکنواختی و غنا در جنگلکاری توسکای بیلاقی

درصد خطای	مشخصه‌آماری	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف معیار	اشتباه معیار	حدود اعتماد	مشخصه‌های تنوع	
								H'	N ₁
۱۲/۶	۲/۰۴۷±۰/۲۷۸	±۰/۱۴۲	±۰/۵۸۶	۲/۰۴۷	۳/۸۶۵	۱/۳۵۹			
۲۸/۹	۴/۵۶۴±۱/۳۱۹	±۰/۷۷۳	±۲/۷۷۵	۴/۵۶۴	۱۴/۵۷۰	۲/۵۷۰			
۱۲/۸	۰/۵۳۶±۰/۰۷۴	±۰/۰۳۷	±۰/۱۵۶	۰/۵۳۶	۰/۹۶۵	۰/۲۴۳			J'
۲/۲	۲۱/۰۵۹±۰/۶۸۲	±۰/۲۴۸	±۱/۴۳۵	۲۱/۰۵۹	۲۳	۱۹			S

جدول (۴) مشخصه‌های آماری تنوع، یکنواختی و غنا در جنگلکاری آمیخته ون-پلت

مشخصه‌آماری	حداقل	حداکثر	میانگین	انحراف	اشتباه	حدود اعتماد	درصد خطأ	مشخصه‌های تنوع
H'	۲/۹۵۰	۲/۰۸۸	۰/۰۵۱	±۰/۱۳۰	±۰/۰۵۱	۳/۰۸۸	۳/۰۸۸±۰/۲۵۵	۸/۲
N'	۴/۵۰۰	۱۵/۵۱۰	۰/۰۹۹	±۰/۸۰۳	±۳/۴۰۶	۹/۰۹۹	۹/۰۹۹±۱/۵۷۴	۱۷/۳
J'	۰/۰۹۱	۰/۹۷۰	۰/۷۹۹	±۰/۰۲۹	±۰/۱۲۵	۰/۷۹۹	۰/۷۹۹±۰/۰۶۰	۷/۲
S	۱۸	۲۵	۲۱/۶۶۷	±۰/۰۷۲	±۲/۴۲۵	۲۱/۶۶۷	۲۱/۶۶۷±۱/۱۲۱	۵/۲

سایه اشکوب بالا را تحمل کند و همچنین تاج پوشش شمشاد پر پشت و متراکم است، بنا براین در زیر درختان شمشاد درصد سایه بیشتر است. این شرایط بذری برای اکثر گونه های علفی قابل تحمل نیست. در صورتیکه در جنگلکاری آمیخته ون-پلت فقط در ۹ قطعه نمونه، گونه شمشاد با درصد پوشش اندک (۰/۲ تا ۳ درصد) وجود داشت، همچنین در این جنگلکاری درصد پوشش سرخس عقابی (متوسط پوشش در قطعات نمونه ۱۵ تا ۳۷/۵ درصد) از سایر گونه های علفی بیشتر بود. دلیل دیگر بالا بودن تنوع زیستی گیاهی در جنگلکاری ون-پلت (زبان گنجشک و افرا) را

بحث و نتیجه گیری

یافته های این تحقیق نشان داد که تنوع زیستی گونه های گیاهی در جنگلکاری آمیخته ون-پلت بیشتر از جنگلکاری با توسکای بیلاقی است (جدول ۳)، علت اصلی آنرا می توان به پوشش گونه شمشاد در تمام عرصه جنگلکاری توسکای بیلاقی نسبت داد. چنانکه شمشاد در همه قطعات نمونه برداشت شده از جنگلکاری توسکای بیلاقی با متوسط پوشش ۳۷/۵ تا ۶۲/۵ درصد و فقط در قطعه نمونه شماره ۲۵ با پوشش ۱ درصد حضور داشت. نظر به اینکه شمشاد از نظر سرشت اکولوژیکی سایه پسند است و به راحتی می تواند

داشتند. بعبارت دیگر، جمیعت گونه‌های علفی استقرار یافته در این جنگلکاری همانند جنگلکاری توسکای بیلاقی ناچیز است. بنظر می‌رسد علت این مسئله جمیعت زیاد سرخس عقابی باشد بعبارت دیگر سایر گونه‌های علفی توانائی رقابت با سرخس عقابی را ندارند و از طرف دیگر، سرخس عقابی حالت آللوباتی (Allelopathy) دارد، یعنی با ترشح مواد شیمیائی (هورمونها) مانع از توسعه و گسترش جمیعت گونه‌های دیگر می‌شود.

بررسی تنوع زیستی گونه‌های گیاهی در جنگلکاریهای کاج تدا، پلت و جنگل طبیعی در جنگلهای پائین دست سیاهکل (گیلان) نشان داد که در جنگل طبیعی تنوع زیستی بیشتر از جنگلکاریهای است ولی اختلاف معنی داری با هم نداشتند. تعداد گونه‌های علفی در جنگلکاریهای کاج تدا، پلت و طبیعی بترتیب برابر ۳۰، ۳۱ و ۵۸ عدد است و همچنین تعداد درختچه‌ها بترتیب برابر ۵، ۶ و ۴ عدد است^(۱) در صورتیکه در جنگلکاری آمیخته ون-پلت تعداد گونه‌های علفی بیشتر از جنگلکاریهای کاج تدا و پلت سیاهکل بدست آمد و تعداد گونه‌های درختی و درختچه ای برابر و هر کدام ۴ عدد بود و بیشتر از جنگلکاری خالص پلت سیاهکل است. در جنگلکاری آمیخته ون-پلت مقدار حداقل و حداقل تنوع شانون - وینربرابر ۳/۹۵۵ و ۲/۱۷۱ بdst

می‌توان به بالا بودن مقدار یکنواختی در این جنگلکاری نسبت داد، بعبارت دیگر در این جنگلکاری پراکنش افراد در بین گونه‌ها یکنواخت تر از جنگلکاری توسکای بیلاقی است. از طرف دیگر در جنگلکاری توسکای بیلاقی گونه شمشاد از فراوانی بیشتری بر خوردار می‌باشد و این امر موجب کاهش یکنواختی این نوع جنگلکاری است، که در نتیجه آن تنوع زیستی نیز بدليل کم شدن نور کاهش می‌یابد.

در جنگلکاری توسکای بیلاقی غیر از گونه‌های علف هفت بند و سیزاب بترتیب با متوسط درصد پوشش ۳۷/۵ و ۱۵ در قطعه نمونه شماره ۱ و گونه گندمک با متوسط درصد پوشش ۳۷/۵ در قطعه نمونه شماره ۲، سایر گونه‌های علفی با متوسط پوشش کمتر از ۳ درصد در تمام قطعات نمونه حضور داشتند. دلیل این موضوع را می‌توان به سایه شدید ناشی از زیر اشکوب شمشاد نسبت داد. بعبارت دیگر، جمیعت گونه‌های علفی در این جنگلکاری اندک است و برای استقرار ذخایر ژنتیکی گیاهی نیاز به حمایت دارد. اما، در جنگلکاری ون-پلت جمیعت گونه شمشاد خیلی کم است و گونه غالب را سرخس عقابی تشکیل می‌دهد. به استثنای گونه‌های ارزن وحشی و گندمک، هر کدام با متوسط پوشش ۱۵ درصد در قطعه نمونه شماره ۱۲، بقیه گونه‌ها در تمام قطعات نمونه با متوسط پوشش کمتر از ۳ درصد حضور

جنگلکاری نوئل بترتیب برابر ۱/۹۲۲ و ۳۷۰ و ۱/۳۷۰ تعداد متوسط غنای گیاهان علفی بترتیب برابر ۱۰ و ۷ عدد بوده است. همچنین مقدار یکنواختی پیلو نیز بترتیب برابر ۸۲۵ و ۷۰۵ و ۰/۰ می باشد (۶).

مقایسه بین دو جنگلکاری از نظر تنوع، غنا و یکنواختی توسط آزمون U - من ویتنی نشان داد که بین دو جنگلکاری از نظر تنوع (شانون- وینر و N_1 مک آرتور) و یکنواختی اختلاف معنی داری وجود دارد ($P < 0.0001$), اما از نظر غنا (تعداد گونه ها) بین آنها اختلاف معنی داری نیست ($P = 0.315$).

آمد، در حالیکه در جنگلکاری خالص پلت در سیاهکل مقدار حداقل و حداکثر آن برابر ۱/۴۸۶ و ۲/۷۸۹ بود (۱)، همچنانکه مشخص است مقدار تنوع در جنگلکاری آمیخته ون- پلت بیشتر از جنگلکاری خالص پلت است. در یک بررسی دیگر تنوع گونه های گیاهی کف جنگلکاری نوئل سبز (Picea abies) با جنگل پهن برگ طبیعی در منطقه لاجیم مازندران مقایسه شده است و نتیجه نشان داده است که تنوع گونه های گیاهی در جنگل طبیعی بیشتر از جنگلکاری نوئل سبز است و اختلاف معنی داری بین آنها وجود دارد. چنانکه مقدار تنوع شانون - وینر در جنگل طبیعی و

منابع مورد استفاده

- ۱- بکتاش، ل. ۱۳۸۲. تاثیر جنگلکاری بر روی تنوع پوشش گیاهی مناطق جنگلی شرق گیلان(حوزه ۲۵)، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه گیلان.
- ۲- پوربابائی، ح. ۱۳۷۷. بررسی و تعیین مناسبترین ابعاد شبکه آماربرداری و سطح قطعه نمونه در جنگلهای دست کاشت کاج تدای منطقه پیلمبرای گیلان مجله منابع طبیعی ایران، جلد ۵ شماره ۲، ۲۵-۳۳.
- ۳- پوربابائی، ح. ۱۳۷۷. تنوع زیستی گونه های چوبی در جنگلهای استان گیلان، پایان نامه دکتری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
- ۴- پوربابائی، ح. ۱۳۸۳. کاربرد آماردر بوم شناسی (روشها و محاسبات پایه ای) (ترجمه)، انتشارات دانشگاه گیلان.
- ۵- شرکت سهامی جنگل شفارو، ۱۳۷۸. طرح پژوهشی جنگلهای دست کاشت مهويزان، حوزه طرح و برنامه ریزی .

۶- قلیچ نیا، ح، ۱۳۸۲. مقایسه تنوع گونه‌ای و فراوانی فلور کف جنگل در مناطق جنگلکاری سوزنی برگان و جنگل طبیعی پهن برگ در لاجیم مازندران، مجله پژوهش و سازندگی، ۵۸: ۳۷-۴۱.

- 7- Brockerhoff, E. G., Ecroyd, C. E., Leckie, A. C., 2003. Diversity and succession of adventive and indigenous vascular understory plants in *Pinus radiata* plantation forests in New Zealand. Forest Ecology and Management, **185**: 307-326.
- 8- Cusack, D., Montagnini, F., 2004. The role of native species plantations in recovery of understory woody diversity in degraded pasturelands of Costa Rica. Forest Ecology and Management, **188**: 1-15.
- 13- Nagaike, T. ,2002. Differences in
9- Kamo, K., Vacharangkura, T., Tiyanon, S.,
Virriyabuncha, C., Nimpila, S., Doangsrisen, B., 2002. Plant species diversity in tropical planted forests and implication for restoration of forest ecosystems in Sakaerat, Northeastern Thailand, JARQ, **36(2)**: 111-118.
- 10- Krebs, C. J., 1999. Ecological methodology. University of British Columbia. Canada. 620 pp.
- 11- Magurran, A. E., 2004. Measuring biological diversity. Blackwell Publishing. UK. 256 pp.
- 12- Mueller, D. D. and Ellenberg, H., 1989. Aims and methods of vegetation ecology. John Wiley & Sons. 547 pp.
- plant species diversity between conifer (*Larix kaempferi*) plantations and broad- leaved (*Quercus crispula*) secondary forests in central Japan. Forest Ecology and Management, **168**:111-123.
- 14- Nagaike, T., Hayashi, A., Abe, M., Arai, N., 2003. Differences in plant species diversity in *Larix kaempferi* plantations of different ages in central Japan. Forest Ecology and Management, **183**: 177-193.

- 15- Wesenbeeck, B. K. V., Mourik, T. V., Duivenvoorden, J. F., Cleef, A. M., 2003. Strong effects of a plantation with *Pinus patula* on Andean Subparamo vegetation: a case study from Colombia. *Forest Ecology and Management*, **114**: 207-218.
- 16-Wild, J., Neuhäuslová, Z., Sofron, J., 2004. Changes of plant species composition in the Šumava spruce forests, SW Bohemia, since the 1970s. *Forest Ecology and Management*, **187** :117-132.
- 17-Yirdaw, E., Luukkanen, 2003. Indigenous woody species diversity in *Eucalyptus globulus* Labill. ssp. *globulus* plantations in the Ethiopian highlands. *Biodiversity and Conservation*, **12**:567-582.